

ført uændret siden 1957, og lovens bestemmelser herom er ikke længer tidssvarende. Den siden 1957 stedfundne udvikling med hensyn til liberalisering af udenrigshandelen har resulteret i, at importreguleringen har fået en stadig aftagende betydning i den økonomiske politik, og det meget begrænsede omfang af varer, der fortsat er under importregulering, vil næppe kunne begrundes ud fra valutatiske hensyn.

Af de varer, hovedsageligt industrivarer, der omfattes af EFTA's afviklingsregler, resterer på den bundne liste kun 4 pct. — målt på produktionen — og den tilbageværende regulering på dette vareområde vil blive reduceret pr. 1. januar 1965 og med udgangen af 1966 være ophørt.

Også for de varer, særlig landbrugsvarer og fisk, der falder uden for afviklingen under EFTA, har der i et vist omfang fundet en lempelse af importbegrænsningen sted gennem indskrænkning af den bundne liste og etablering af sæsonmæssig fri bevillingsudstedelse.

Lempelserne i importreguleringen er i øvrigt ikke indskrænket til importen fra den landekreds, der udgør det såkaldte regionale frilisteområde, men der er for en række varer gennemført en faktisk fri bevillingsudstedelse, uanset oprindelsesland.

Som en konsekvens af denne udvikling er hovedvægten i lovforslagets bestemmelser om importregulering lagt på dennes afvikling. Da en videreførelse af liberaliseringen, der fortsat skal tilstræbes såvel gennem en udvidelse af den frie import som gennem en forhøjelse af importmulighederne for varer under importregulering, på en række områder kan skabe problemer for dansk erhvervsliv, peges der i lovforslaget på, at afviklingen af restriktionerne skal ske under iagttagelse af visse nærmere angivne hensyn.

Bl. a. over for lande, der anvender importrestriktioner som handelspolitisk instrument, kan tilsvarende danske restriktioner være et nødvendigt middel til varetagelse af erhvervslivets interesser særlig med henblik på fremme af eksporten til disse lande. Lovforslaget giver derfor mulighed for, at der ved anvendelsen af importreguleringen tages hensyn til Danmarks handelspolitiske interesser.

Endvidere må det anses for nødvendigt, at der består mulighed for anvendelse af importregulerende foranstaltninger på områder, hvor der som følge af særlige forhold i udlandet ved en frigivelse af importen her til landet vil opstå fare for, at dansk erhvervsliv udsættes for urimelige vilkår i konkurrence med udlandet. Der tænkes herved bl. a. på de problemer, der kan opstå såvel ved en yder-

ligere liberalisering af landbrugsvarer som ved en udvidelse af liberaliseringen af industrivarer til at omfatte import fra lande uden for det traditionelle frilisteområde, og problemerne for disse varekategorier er stort set analoge.

De i udlandet praktiserede subsidieordninger og udlandets restriktive importpolitik inden for landbrugssektoren må naturligt føre til en tilbageholdenhed over for en blotlæggelse af det danske marked for udenlandske landbrugsvarer, med mindre der tilvejebringes rimelige vilkår for afsætningen af dansk landbrugs produkter.

Også mulighederne for en uforholdsmæssig stor import af industrivarer f. eks. fra lande, hvis produktion ikke tager alle omkostningsdannende faktorer i betragtning ved prisdannelsen, gør det nødvendigt, at der udvises varsomhed med hensyn til en frigivelse af importen fra disse lande, så meget mere som de pågældende lande i almindelighed ikke yder eksporten af danske industrivarer tilsvarende begunstigelser. Betænelighederne ved en sådan fri adgang til import af industrivarer mindskes, såfremt der gennem tosidige aftaler eller aftaler på bred, international basis, f. eks. på linje med den under GATT's auspicer afsluttede bomuldstekstiloverenskomst, tilvejebringes kauteler imod alvorligere markedsforstyrrelser.

Hensynet til dansk erhvervsliv under den videre liberaliseringsproces tilsiger således, at der er adgang til at anvende importregulerende foranstaltninger til sikring af rimelige konkurrencevilkår.

Ændringerne i lovforslaget i øvrigt i forhold til den gældende lov tager i det væsentlige sigte på fjernelse af ikke absolut nødvendigt lovstof samt forenkling og modernisering af lovteksten.

Nogle bestemmelser i den gældende lov, §§ 10, stk. 7, 13, stk. 1 og 3 og 14, må således anses for unødvendige. Dette gælder også andre bestemmelser, §§ 12, 17, stk. 2 og stk. 4, sidste punktum samt stk. 5 og § 18, sidste punktum, da disse kan betragtes som dækket af anden lovgivning.

Endvidere er der udeladt bestemmelser i den gældende lov, således §§ 4, stk. 1, 9, stk. 2 og 3, 15, 4. og 5. punktum og § 16, der er blevet indsat i loven på tidspunkter, hvor foranstaltningerne i henhold til loven indtog en anderledes central plads i den økonomiske politik, end tilfældet nu er. Med udeladelsen af disse bestemmelser er der ikke tilset nogen ændring i de retningslinjer, hvorefter loven i overensstemmelse med dens forskrifter gennem årene er blevet administreret, og bl. a. samarbejdet med erhvervene og disses hovedorganisationer agtes fortsat som hidtil.